

UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 25. marts 2011

Udviklingsminister Søren Pinds svar på spørgsmål nr. 479 (MPU § alm. del) stillet af Miljø- og Planlægningsudvalget efter ønske fra Mette Gjerskov (S) den 1. marts 2011.

Spørgsmål 479

Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af klimapuljen i 2011, der forventes at gå til de fattigste ulande (LDCs)?

Svar

I 2011 forventes Klimapuljen at finansiere bilaterale indsatser i to lavindkomstlande, Kenya og Maldiverne. Der er afsat et beløb på 50 mio. kr. til hvert af de to programmer.

For så vidt angår de multilaterale indsatser kan der kun blive tale om et skøn af den andel, der går til de fattigste lande.

Et beløb modsvarende det danske bidrag på 40 mio. kr. til investeringsprogrammet, Global Climate Partnership Fund (GCPF), vil som en del af den aftale, der indgås med GCPF, gå til de fattigste lande. Heri ligger en forsikring om, at GCPF i sin generelle portefølje også har fokus på de fattigste lande.

Den danske støtte til Global Green Growth Institute er ikke øremærket særlige lande, men vil medgå til finansiering af aktiviteter i de lande, som GGGI's bestyrelse udvælger fra en brutto-landeliste, hvoraf ca. 50% aktuelt omfatter lavindkomstlande og resten øvrige udviklingslande. Det danske bidrag på 90 mio. kr. henregnes på nuværende tidspunkt for 50%'s vedkommende til lavindkomstlande, hvor hensynet til fattigdomsreduktion og social udvikling ifm. omstilling til grøn økonomi tages i betragtning.

Fire ud af femten lande i Ø-statsprogrammet (SIDS DOCK) er lavindkomstlande eller mindst udviklede lande. Det skønnes på den baggrund, at 4/15 af det danske bidrag på 80 mio. kr. går til denne landegruppe, men det kommer selvsagt til at bero på, hvilke konkrete projekter, der bliver udvalgt, når programmet kommer i gang.

Under de ovennævnte forudsætninger vil ca. 206 mio. kr. af Klimapuljen i 2011 tilgå gruppen af de fattigste lande.